

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων «Διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού περιβάλλοντος για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις και άλλες διατάξεις»

I. Γενικές Παρατηρήσεις

Το υπό συζήτηση και ψήφιση Νοσχ, όπως διαμορφώθηκε κατά την επεξεργασία του από την αρμόδια διαρκή επιτροπή, αποτελείται από έξι κεφάλαια, τα οποία περιλαμβάνουν 64 άρθρα και 8 Παραρτήματα (εκ των οποίων τα 5 πρώτα τίθενται υπό αρίθμηση με αραβικούς χαρακτήρες 1 έως 5, ενώ τα τρία τελευταία, με λατινικούς I έως III). Το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 1–11) αφορά στην επιτάχυνση της διαδικασίας στρατηγικών και ιδιωτικών επενδύσεων, το Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 12–15) ρυθμίζει οργανωτικά θέματα του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, το Κεφάλαιο Γ΄ (άρθρα 16–17) αφορά τις δημόσιες στρατηγικές επενδύσεις, το Κεφάλαιο Δ΄ (άρθρα 18–31) διαλαμβάνει περί ιδιωτικών επενδύσεων και της τροποποίησης των αναπτυξιακών νόμων 3299/2004 και 3908/2011, το Κεφάλαιο Ε΄ (άρθρα 32–57) αναφέρεται στην ίδρυση, τη λειτουργία και την εκμετάλλευση αεροδρομίων επί υδάτινων επιφανειών και το Κεφάλαιο ΣΤ΄ (άρθρα 58–63) αφορά ζητήματα τηλεπικοινωνιών, την τροποποίηση των διατάξεων των νόμων 3669/2008, 3614/2007 και 4013/2011, και ρυθμίσεις εφαρμογής του άρθρου 1 του ν. 2971/2001.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου αναθεωρείται το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις στη χώρα μας, προβλέπεται η ενίσχυση του ρόλου της Διυπουργικής Επιτροπής Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Ε.Σ.Ε.), η αναδιάρθρωση και ο εξορθολογισμός των υπηρεσιών του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγω-

νιστικότητα, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, με σκοπό την υλοποίηση και τον συντονισμό «...ενιαίας επενδυτικής - αναπτυξιακής πολιτικής, την απλούστευση των αδειοδοτικών διαδικασιών και την επιτάχυνση των επωφελών για τη χώρα επενδύσεων...» (βλ. Αιτιολογική Έκθεση επί του Νσχ, σελ. 1). Στο πλαίσιο της εν λόγω διοικητικής ανασυγκρότησης προβλέπεται η σύσταση Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων στη Γενική Γραμματεία Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων προκειμένου να συγκεντρωθεί σε αυτή το σύνολο των αρμοδιοτήτων που αφορούν στις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις. Περαιτέρω, με το φερόμενο προς ψήφιση Νσχ διευρύνεται το πλαίσιο των δραστηριοτήτων που υπάγονται στην κατηγορία των στρατηγικών επενδύσεων, καθορίζονται εκ νέου οι αρμοδιότητες της εταιρείας "Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε." και παρέχεται η δυνατότητα μετεγκατάστασης έργων παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές σε περίπτωση που, μετά την υπαγωγή τους στις διατάξεις περί στρατηγικών επενδύσεων, ανακύψουν κωλύματα κατά τη διαδικασία αδειοδότησής τους (άρθρο 1-3 του Νσχ). Επίσης, προβλέπεται ο καθορισμός, με κοινή υπουργική απόφαση, "Πρότυπων Δεσμεύσεων" φορέων στρατηγικών επενδύσεων, εξαιρουμένων των περιβαλλοντικών και πολεοδομικών αδειών και αδειών παραχώρησης αιγιαλού και παραλίας (άρθρο 4 Νσχ). Παρέχεται η δυνατότητα κατάρτισης, από τη Γενική Γραμματεία Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων, Ειδικών Σχεδίων Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΣΧΑ-ΣΕ), για την πραγματοποίηση Στρατηγικών Επενδύσεων επί ιδιωτικών ακινήτων. Προβλέπεται η δυνατότητα καθορισμού, με προεδρικό διάταγμα, των ειδικών όρων ανάδειξης και προστασίας αρχαιοτήτων και άλλων μνημείων που εντοπίζονται ή υπάρχουν πριν από την έναρξή της. Παρέχεται η δυνατότητα υπαγωγής στη Διαδικασία Στρατηγικών Επενδύσεων και επενδύσεων των οποίων οι επιμέρους διαδικασίες αδειοδότησης έχουν ήδη ξεκινήσει πριν από την υποβολή του σχετικού αιτήματος ένταξης στις διατάξεις του υπό ψήφιση Νσχ (άρθρο 5).

Περαιτέρω, παρέχεται η δυνατότητα χορήγησης άδειας διαμονής έως δέκα ετών στον νόμιμο εκπρόσωπο του φορέα της επένδυσης και σε δέκα ακόμη πρόσωπα τα οποία κρίνονται απαραίτητα για την εύρυθμη πραγματοποίηση της σχετικής στρατηγικής επένδυσης. Ακόμη, προβλέπεται η χορήγηση άδειας διαμονής επί πέντε έτη σε υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος διαθέτει κατά κυριότητα, νομή και κατοχή ακίνητη περιουσία στην Ελλάδα, ύψους τουλάχιστον τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ (άρθρο 6 του Νσχ). Επίσης, καθορίζονται εκ νέου οι υποχρεώσεις των εντασσομένων στη διαδικασία στρατηγικών επενδύσεων. Ειδικότερα:

- Καταργείται η υποχρέωση κατάθεσης εγγυητικής επιστολής από τους στρατηγικούς επενδυτές.

- Επιστρέφεται στον ιδιώτη επενδυτή, σε περίπτωση αδυναμίας ολοκλήρωσης της επένδυσης λόγω μη αιτιολογημένης καθυστέρησης ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων των αρμοδίων φορέων, το 90% της Διαχειριστικής Αμοιβής. Το 10% του συνόλου της Διαχειριστικής Αμοιβής που καταβάλλεται κατά την κατάθεση του φακέλου της επένδυσης, δεν επιστρέφεται.

- Με αιτιολογημένη απόφαση της Δ.Ε.Σ.Ε. μπορούν να αποχαρακτηρισθούν επενδύσεις που κρίνεται ότι δεν πληρούν πλέον τα χαρακτηριστικά των στρατηγικών επενδύσεων, ή οι ενδιαφερόμενοι στρατηγικοί επενδυτές δεν έχουν εκπληρώσει τις προβλεπόμενες οικονομικές τους υποχρεώσεις (άρθρο 7 του Νσχ).

- Προβλέπεται η καταβολή στην "Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε" –μόνο για τις ιδιωτικές στρατηγικές επενδύσεις– Διαχειριστικής Αμοιβής για το διοικητικό κόστος διεκπεραίωσης του φακέλου, το ύψος της οποίας καθορίζεται στο 0,2% του συνολικού κόστους της επένδυσης και ορίζεται στο ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) έως τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ. Οι ως άνω διατάξεις δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί επενδύσεων που έχουν ήδη υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3894/2010 μέχρι την έναρξη ισχύος του προς ψήφιση σχεδίου νόμου, για τις οποίες εξακολουθούν να ισχύουν οι Διαχειριστικές Αμοιβές που αναφέρονται στις οικείες αποφάσεις υπαγωγής της Δ.Ε.Σ.Ε.. Εξαιρούνται από τις αρμοδιότητες της Ειδικής Υπηρεσίας Προώθησης και Υδροδότησης Τουριστικών Επενδύσεων του Ε.Ο.Τ. οι οριζόμενες στρατηγικές επενδύσεις, οι οποίες αφορούν κυρίως τη βιομηχανία, την ενέργεια, τον τουρισμό, τη διαχείριση απορριμμάτων κ.λπ. (άρθρα 8 και 9 του Νσχ). Επανακαθορίζονται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την υπαγωγή στις ρυθμίσεις του ν. 3389/2005 μιας Σύμπραξης Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (άρθρο 10 του Νσχ).

- Ορίζεται ότι η χορήγηση φορολογικών κινήτρων για την πραγματοποίηση επενδύσεων λαμβάνει χώρα συμφώνως προς τους ορισμούς της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και υπό την υποχρέωση ενημέρωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (άρθρο 11 του Νσχ).

- Συνιστάται, στο πλαίσιο της εσωτερικής αναδιάρθρωσης της Γενικής Γραμματείας Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων, νέα Γενική Διεύθυνση Στρατηγικών Επενδύσεων, η οποία αποτελείται από δύο (2) διευθύνσεις και οκτώ (8) τμήματα, αναδιρθρώνεται η υφιστάμενη Γενική Διεύθυνση Ιδιωτικών Επενδύσεων, η οποία υπάγεται πλέον απευθείας στον Γενικό Γραμματέα Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων, καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων και προστίθεται στις υφιστάμενες αρμοδιότητες η παροχή φορολογικών κινήτρων για τις Στρατηγι-

κές Επενδύσεις, και συνιστώνται, για τη στελέχωση της εν λόγω Γενικής Γραμματείας, εβδομήντα οργανικές θέσεις προσωπικού διαφόρων κατηγοριών και κατανέμονται σε κλάδους. Οι συνιστώμενες θέσεις καλύπτονται με μετατάξεις, μεταφορές ή αποσπάσεις, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, υπαλλήλων του Δημοσίου, ν.π.δ.δ., ο.τ.α. α΄ και β΄ βαθμού, καθώς και ν.π.ι.δ. το μετοχικό κεφάλαιο των οποίων ανήκει στο Δημόσιο είτε στο σύνολό του είτε κατά πλειοψηφία, κατόπιν αίτησής τους, με την ίδια σχέση εργασίας και με αντίστοιχη κατάρτιση των οργανικών θέσεων στον φορέα από τον οποίο προέρχονται. Για την κάλυψη των έκτακτων ή εξειδικευμένων αναγκών της Γενικής Γραμματείας, ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων μπορεί να ζητά και από άλλα Υπουργεία, εποπτευόμενα από τα αυτά νομικά πρόσωπα και τους αυτούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, την προσωρινή απόσπαση υπαλλήλων, επί διάστημα έως έξι μήνες με αποκλειστική απασχόληση. Στη Γενική Γραμματεία Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων συνιστάται θέση μετακλητού προϊστάμενου Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων. Τα προσόντα και οι αρμοδιότητες των προϊσταμένων των οργανικών ομάδων της ανωτέρω Γενικής Γραμματείας καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4024/2011, από τις οποίες εξαιρείται ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Στρατηγικών Επενδύσεων (άρθρα 12-14 του Νσχ). Ιδρύεται Αυτοτελές Τμήμα Επιθεώρησης Ιδιωτικών Επενδύσεων (Τ.Ε.Ι.Ε.) το οποίο υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και το οποίο ελέγχει την ορθή εφαρμογή των διαδικασιών που διέπουν τις Ιδιωτικές Επενδύσεις. Οι έλεγχοι του Τ.Ε.Ι.Ε. διεξάγονται περιοδικώς (γενικός δειγματοληπτικός έλεγχος), τουλάχιστον ανά τρίμηνο, και εκτάκτως (ειδικός έλεγχος). Το Τ.Ε.Ι.Ε. συντάσσει πορίσματα ελέγχου, τα οποία απευθύνει στο Γενικό Γραμματέα Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων (ΓΓΣΙΕ) και τα κοινοποιεί στον εκάστοτε αρμόδιο Υπουργό ή Υφυπουργό. Το Τ.Ε.Ι.Ε. δύναται να ενεργεί χωρίς εντολή του ΓΓΣΙΕ. (άρθρο 15 του Νσχ).

- Προτείνεται η ίδρυση Ανώνυμης Εταιρείας υπό την επωνυμία «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ Α.Ε.», η οποία λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος, κατά του κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, εποπτεύεται από τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, διέπεται από τις διατάξεις του προς ψήφιση Νσχ, του κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005, και, για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται ρητώς από τις εν λόγω διατάξεις, από τις διατάξεις του κ. ν. 2190/1920 περί Ανωνύμων Εταιρειών. Σκοπός της υπό σύσταση εταιρείας είναι η διοίκηση, διαχείριση και α-

Ξιοποίηση δημοσίων και ιδιωτικών ακινήτων στην περιοχή μεταξύ του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας και του Σουνίου, εξαιρουμένων ρητώς των εκτάσεων του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού και της Παράκτιας Ζώνης Αγίου Κοσμά Αττικής, του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας, του Αστέρα Βουλιαγμένης, της μαρίνας Αλίμου και της μαρίνας Γλυφάδας, με σκοπό την αξιοποίηση και εκμετάλλευσή τους. Η διοίκηση, διαχείριση και εκμετάλλευση δημόσιων ακινήτων που ευρίσκονται εντός της υπό αξιοποίηση περιοχής, περιέρχονται στην εταιρεία με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομικών και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών. Η εταιρεία υπεισέρχεται αυτοδικαίως σε τυχόν ισχύουσες συμβάσεις μίσθωσης, παραχώρησης ή άλλες συμβάσεις διοίκησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης των ως άνω ακινήτων. Η Εταιρεία δεν μπορεί να μεταβιβάσει με κανένα τρόπο σε τρίτους την κυριότητα των ακινήτων που της παραχωρούνται κατά τα ανωτέρω, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ). Το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας αναλαμβάνεται εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο, και η κάλυψη των αναγκών της σε προσωπικό μπορεί να γίνει και με μεταφορά ή απόσπαση προσωπικού που ήδη υπηρετεί σε φορείς του Δημοσίου, σε ο.τ.α. α' και β' βαθμού ή σε νομικά πρόσωπα το μετοχικό κεφάλαιο των οποίων ανήκει κατά πλειοψηφία στο Δημόσιο ή σε φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994. Ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του μεταφερόμενου προσωπικού που έχει διανυθεί στους φορείς προέλευσης λογίζεται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην εταιρεία. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, η εταιρεία μπορεί να επιδοτείται για την πραγματοποίηση του σκοπού της από τον κρατικό προϋπολογισμό, στον βαθμό που επιτρέπεται από τις εκάστοτε δημοσιονομικές συνθήκες (άρθρο 16 του Νσχ). Περαιτέρω, προβλέπεται ότι οι επενδύσεις που εμπίπτουν στους σκοπούς της εταιρείας «ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΙΟ Α.Ε.» αναγνωρίζονται ως Δημόσιες Στρατηγικές Επενδύσεις του άρθρου 1 του ν. 3894/2010, χωρίς άλλη διατύπωση ή διαδικασία (άρθρο 17 του Νσχ).

- Παρέχεται σειρά φορολογικών απαλλαγών και ενισχύσεων μεγάλων επενδυτικών σχεδίων (άρθρο 19 του Νσχ), τροποποιείται και συμπληρώνεται ο ν. 3908/2011 ως προς τα υπαγόμενα σε αυτόν επενδυτικά σχέδια και, παραλλήλως, τροποποιείται η νομοθετική εξουσιοδότηση της παρ.1 του άρθρου 12 του ν. 3908/2011, ώστε να είναι δυνατή η προκαταβολική χορήγηση του συνόλου της επιδότησης αμέσως μετά την υπαγωγή των επενδυτικών σχεδίων στον εν λόγω νόμο.

- Καταργούνται διατάξεις του ν. 3908/2011, που όριζαν, αναλόγως με την κατηγορία των Γενικών Επενδυτικών Σχεδίων, συγκεκριμένη αναλογία μεταξύ της ενίσχυσης της επιχορήγησης ή και της επιδότησης της χρηματοδοτικής μίσθωσης αφ' ενός, και της ενίσχυσης της φορολογικής απαλλαγής αφ' ετέρου.

- Προβλέπεται ότι όλες οι αποφάσεις υπαγωγής των μεγάλων επενδυτικών σχεδίων τελούν υπό την προϋπόθεση της κύρωσής τους με νόμο [υπό το ισχύον καθεστώς, η προϋπόθεση της κύρωσης διά νόμου ισχύει μόνο για τις αποφάσεις υπαγωγής μεγάλων επενδυτικών σχεδίων με συνολικό κόστος άνω των εκατόν πενήντα εκατομμυρίων (150.000.000) ευρώ] (άρθρο 19 του Νσχ).

- Τροποποιείται και συμπληρώνεται το άρθρο 2 του ν. 3908/2011, σχετικώς με τα υπαγόμενα σε αυτόν επενδυτικά σχέδια και, εφεξής, προβλέπεται ότι θα υπάγονται στον εν λόγω νόμο και ναυπηγήματα που προορίζονται για σταθερές, μακροχρόνιες, πλωτές βιομηχανικές ή και ενεργειακές εγκαταστάσεις, έργα πολιτικού μηχανικού που υποστηρίζουν την κατασκευή ενεργειακών εγκαταστάσεων και υποδομών, καθώς και οι δαπάνες κατασκευής έργων σύνδεσης με το Δίκτυο ή το Σύστημα, προκειμένου περί επενδύσεων παραγωγής ή συμπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ), τα κέντρα αποκατάστασης, καθώς και ολοκληρωμένα σύνθετα επενδυτικά σχέδια τουρισμού υγείας, η έννοια των οποίων και οι επιμέρους όροι και τα κριτήρια επιλογής τους θα καθορίζονται με κ.υ.α., οι επενδύσεις που αφορούν την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό των ξενοδοχειακών μονάδων οι οποίες έχουν διακόψει τη λειτουργία τους, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, οι επενδύσεις που αφορούν σε εγκαταστάσεις Ειδικής Τουριστικής Υποδομής (Συνεδριακά Κέντρα, Κέντρα Θαλασσοθεραπείας, κ.λπ.), οι επενδύσεις που αφορούν οργανωμένους υποδοχείς τουριστικών δραστηριοτήτων και σύνθετα τουριστικά καταλύματα, οι επενδύσεις μετατροπής χαρακτηρισμένων παραδοσιακών ή διατηρητέων κτισμάτων σε ξενοδοχειακές μονάδες, καθώς και οι επενδύσεις εκσυγχρονισμού ξενοδοχειακών μονάδων που λειτουργούν σε χαρακτηρισμένα παραδοσιακά ή διατηρητέα κτίρια και ανήκουν ή αναβαθμίζονται σε κατηγορία τουλάχιστον δύο αστέρων, και οι επενδύσεις εκσυγχρονισμού τουριστικών οργανωμένων Κατασκηνώσεων (camping) κατηγορίας Γ τάξης και άνω, και οι κλειστοί σταθμοί δημόσιας χρήσης στάθμευσης, που πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία και για λογαριασμό του Δημοσίου από ιδιώτη, βάσει σχετικής σύμβασης εκτέλεσης έργου, παραχώρησης ή παροχής υπηρεσιών. Ως επενδυτικά σχέδια λογίζονται και όσα αποσκοπούν στην επαναλειτουργία μονάδων, με ή χωρίς αύξηση της δυναμικότητας, των οποίων η παραγωγική λειτουργία έχει

αποδεδειγμένως παύσει πριν από την υποβολή αίτησης υπαγωγής στις διατάξεις του ν. 3908/2011 (άρθρα 20–24 του Νσχ).

- Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε' (άρθρα 32 έως 57 του Νσχ) καθορίζεται το πλαίσιο λειτουργίας υδατοδρομίων. Το εν λόγω Κεφάλαιο περιλαμβάνει, πέραν των αναγκαίων ορισμών για την εφαρμογή του, ρυθμίσεις οι οποίες αφορούν, κυρίως, στη διαδικασία χορήγησης άδειας λειτουργίας υδατοδρομίου (άρθρα 38 και 39), τα αρμόδια όργανα για την εξέταση των αιτήσεων και την έκδοση της σχετικής άδειας (άρθρα 36 και 37) και τη δυνατότητα χρηματοδότησης επιμέρους πράξεων κατασκευής, οργάνωσης και λειτουργίας υδατοδρομίου (άρθρο 35). Ταυτοχρόνως, θεσπίζεται σειρά υποχρεώσεων που βαρύνει τους φορείς λειτουργίας των υδατοδρομίων (άρθρα 42 και 46) και αφορά, ιδίως, την τήρηση εγγυήσεων ασφαλείας. Εισάγονται, επίσης, όροι ως προς την προσθαλάσωση και την αποθαλάσωση των αεροσκαφών (άρθρα 43, 44 και 45), και ρυθμίσεις ως προς τα τιμολόγια παροχής υπηρεσιών υδατοδρομίων (άρθρα 47 και 48). Ο έλεγχος, τακτικός και έκτακτος, των υδατοδρομίων ανατίθεται στην Επιτροπή Υδατοδρομίων (άρθρα 40 και 51). Ακόμη, προβλέπεται επιβολή προστίμου για παράβαση των όρων λειτουργίας υδατοδρομίου και των οριζόμενων, από τις οικείες διατάξεις, θεμάτων αερολιμενικού ελέγχου, ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας, ασφάλειας πτήσεων και ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας, δημόσιας ασφάλειας, τελωνειακού και δασμολογικού ελέγχου και εθνικής άμυνας όπως και για κάθε άλλη παράνομη ενέργεια σχετική με τη λειτουργία υδατοδρομίου, ανεξαρτήτως τυχόν συντρέχουσας άλλης ευθύνης, με δυνατότητα προσφυγής κατά της σχετικής απόφασης εντός 60 ημερών από την κοινοποίηση της τελευταίας (άρθρο 53). Τέλος, προτείνονται μεταβατικές ρυθμίσεις για πρόσωπα που ήδη κατέχουν άδεια λειτουργίας υδατοδρομίου (άρθρο 57).

- Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ' (άρθρα 58 έως 63) θεσπίζονται λοιπές διατάξεις, οι οποίες αφορούν, μεταξύ άλλων, σε θέματα τηλεπικοινωνιών, και ειδικότερα, ζητήματα σχετικώς με τη «φορητότητα» αριθμού και τους όρους καταγγελίας της σύμβασης που έχει συναφθεί με παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών κ.λπ. (άρθρο 58). Τροποποιούνται, επίσης, διατάξεις του ν. 3669/2008 με τον οποίο κυρώθηκε η κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί κατασκευής δημοσίων έργων, μεταξύ άλλων, με την προσθήκη ρύθμισης η οποία προβλέπει παράβολο υπέρ του Δημοσίου για το παραδεκτό της άσκησης ένστασης κατά του κύρους δημοπρασιών. Η προτεινόμενη διάταξη ορίζει κατώτατο και ανώτατο όριο ως προς το ύψος του παραβόλου (άρθρο 59). Περαιτέρω, η Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναλαμβάνει αρμοδιότητες ως Αρχή Ελέγχου των προγραμμάτων που θα χρηματοδοτηθούν από τον Χρηματοδοτικό Μη-

χανισμό του ΕΟΧ (άρθρο 60). Τροποποιούνται, επίσης, διατάξεις που αφορούν τις αρμοδιότητες και τη λειτουργία της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (άρθρο 61). Τέλος, διά του άρθρου 64 ορίζεται η έvarξη ισχύος του παρόντος.

II. Παρατηρήσεις επί των επί μέρους διατάξεων του Νοσχ

1. Επί του άρθρου 1 παρ. 9

Με το άρθρο 1 παρ. 9 του προς ψήφιση Νοσχ παρέχεται εφεξής η δυνατότητα εκμετάλλευσης εκτάσεων που έχουν χαρακτηριστεί ως αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας, εφόσον σε αυτές πρόκειται να εκτελεσθούν έργα τα οποία εμπίπτουν στην κατηγορία των Στρατηγικών Επενδύσεων του ν. 3894/2010. Η προτεινόμενη διάταξη αντικατοπτρίζει τη μέριμνα του νομοθέτη για τη λήψη μέτρων προς τον σκοπό της διευκόλυνσης πραγματοποίησης επενδύσεων στο πλαίσιο της προσπάθειας ανάκαμψης της οικονομίας (βλ. Αιτιολογική Έκθεση επί του υπό ψήφιση Νοσχ, σελ. 1 τέταρτη παράγραφος), συμφώνως και προς τη διάταξη του άρθρου 106 παρ. 1 του Συντάγματος (πρβλ. ΣτΕ 1044/2000, με την οποία κρίθηκε ότι η εξαίρεση αγροτεμαχίου υψηλής παραγωγικότητας από τους περιορισμούς της οικείας νομοθεσίας, συμφώνως προς το άρθρο 15 παρ. 3 ν. 1734/1987 έχει ως προϋπόθεση ότι πρόκειται για έκταση κατάλληλη προς εκμετάλλευση και ότι προέχει για την εθνική οικονομία η εν λόγω εκμετάλλευσή της). Μάλιστα, η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, επιδιώκοντας να περιορίσει την έκταση των εν λόγω εξαιρέσεων –δηλαδή της απαγόρευσης μεταβολής της εκμετάλλευσης των αγροτικών γαιών– έκρινε περαιτέρω ότι «...σε κάθε περίπτωση η ως άνω εξαίρεση υπόκειται στον έλεγχο του αρμόδιου δικαστή, ο οποίος βάσει των διδαγμάτων της κοινής πείρας σταθμίζει τόσο τη συνδρομή των λόγων δημόσιου συμφέροντος (...), όσο και το προσήκον μέτρο της επιτρεπόμενης επέμβασης...» (ΣτΕ 664/1990, 951/1996, πρβλ. ΣτΕ 203/2003, ΣτΕ 2499/2012, βλ., επίσης, ενδεικτικώς, Ε. Βενιζέλο, Το γενικό συμφέρον και οι περιορισμοί του, 1990, σελ. 60 επ., Μ. Δεκλερή, Ο Δωδεκάδελτος του περιβάλλοντος, Εγκόλπιο της βιωσίμου αναπτύξεως, 1990, *passim*). Συμφώνως προς τα προαναφερθέντα, η προτεινόμενη κατά παρέκκλιση μεταβολή της εκμετάλλευσης των αγροτικών εκτάσεων υψηλής παραγωγικότητας θα προκύπτει κάθε φορά από τον αιτιολογημένο χαρακτηρισμό τους ως προέχουσας σημασίας για περιπτώσεις Στρατηγικών Επενδύσεων του ν. 3894/2010 και για την εθνική οικονομία.

2. Επί του άρθρου 3 παρ. 2

Στην παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου 3 του προς ψήφιση Νοσχ προβλέπεται ότι παρέχεται προς την «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» η «...ανέκ-

κλητη εντολή και πληρεξουσιότητα [εννοείται, από τους υποψηφίους επενδυτές] ώστε να προβεί σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για τον έλεγχο και τη διασταύρωση των στοιχείων του φακέλου της επενδυτικής πρότασης και την υπαγωγή της στη διαδικασία στρατηγικών επενδύσεων, καθώς και τη συναίνεσή του για τη δημοσίευση των στοιχείων της επένδυσης...» με σκοπό την εμπρόθεσμη διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης των απαραίτητων αδειών προκειμένου να υλοποιηθούν οι επενδύσεις που έχουν ενταχθεί στη διαδικασία αδειοδότησης, συμφώνως προς τις διατάξεις του προτεινόμενου Νοσχ. Εν όψει του χορηγούμενου με τις προτεινόμενες διατάξεις αποκλειστικού δικαιώματος προς «Επενδύστε στην Ελλάδα Α.Ε.» σε ότι αφορά στην –κατόπιν ανεκκλήτου εντολής και πληρεξουσιότητας– διαχείριση του φακέλου της επένδυσης, θα μπορούσε να τεθεί το ερώτημα κατά πόσο η προτεινόμενη ρύθμιση εναρμονίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 106 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ – πρώην άρθρο 86 της ΣΕΚ), η οποία επιβάλλει στα Κράτη μέλη να μη θεσπίζουν ούτε να διατηρούν μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες της ως προς τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα, καθώς και του άρθρου 56 της ΣΛΕΕ (πρώην άρθρου 49 ΣΕΚ) περί ελευθερίας στη διακίνηση των υπηρεσιών εντός του ευρωπαϊκού χώρου. Αυτές οι επιχειρήσεις οφείλουν, επομένως, να υπόκεινται στις υποχρεώσεις στις οποίες υπόκεινται οι ιδιωτικές επιχειρήσεις και, μάλιστα, ιδίως εκείνες που προβλέπονται στα άρθρα 18 της ΣΛΕΕ (απαγόρευση των διακρίσεων οι οποίες βασίζονται στην εθνικότητα) και 101 έως 109 της ΣΛΕΕ (κανόνες του ανταγωνισμού). Αξίζει, πάντως, να σημειωθεί ότι το άρθρο 106 παρ. 3 της ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 86 παρ. 3 της ΣΕΚ) αναθέτει στην Επιτροπή την αποστολή να μεριμνά για την τήρηση από τα Κράτη μέλη της εν λόγω διάταξης και της παρέχει την εξουσία να τους απευθύνει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, κατάλληλες οδηγίες ή συστάσεις, καθώς και ότι η παρ. 2 του άρθρου 106 ΣΛΕΕ εξαιρεί από την αυστηρή εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης τις δημόσιες επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος (ύδατος, ενέργειας, μεταφορών και τηλεπικοινωνιών) ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου. Για τις εν λόγω επιχειρήσεις, το άρθρο 86 παρ. 2 της ΣΛΕΕ δέχεται την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού κατά το μέτρο που η εφαρμογή τους δεν εμποδίζει νομικώς ή πραγματικώς την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί, αλλά, και στην περίπτωση αυτή, προβλέπεται ότι η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα ήταν αντίθετος προς το συμφέρον της Ένωσης (βλ. ΔΕΕ υπόθεση T- 125/12, Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2012 - Viasat

Broadcasting UK κατά Επιτροπής, ΔΕΚ υπόθεση T- 413/12, Προσφυγή της 20ης Σεπτεμβρίου 2012 – Post Invest Europe κατά Επιτροπής, ΕΛ 10/11/2012).

3. Επί του άρθρου 5 παρ. 2

Στην προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 προβλέπεται ότι με προεδρικό διάταγμα εκδιδόμενο μετά από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, μπορεί να καθορίζονται για την πραγματοποίηση στρατηγικών επενδύσεων κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης οι ειδικοί όροι ανάδειξης και προστασίας αρχαιοτήτων και άλλων μνημείων που εντοπίζονται κατά την υλοποίηση της επένδυσης ή υπάρχουν πριν από την έναρξή της.

Σχετικώς με το θέμα της στάθμισης αξιών μεταξύ της προστασίας του πολιτιστικού περιβάλλοντος κατά το άρθρο 24 παρ. 1 και 6 του Συντάγματος, συμφώνως προς το οποίο: « 1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας (...). 6. Τα μνημεία, οι παραδοσιακές περιοχές και τα παραδοσιακά στοιχεία προστατεύονται από το Κράτος. Νόμος θα ορίσει τα αναγκαία για την πραγματοποίηση της προστασίας αυτής περιοριστικά μέτρα της ιδιοκτησίας (...)» και της συνταγματικής προστατευόμενης αξίας της κατασκευής έργων μείζονος σημασίας για τη χώρα και την εθνική οικονομία, η οποία υπάγεται στο πλαίσιο του άρθρου 106 του Συντάγματος, συμφώνως προς την οποία: «1. Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας. Λαμβάνει τα επιβαλλόμενα μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου, από την ατμόσφαιρα και τα υπόγεια ή υποθαλάσσια κοιτάσματα, για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης και την προαγωγή ιδίως της οικονομίας των ορεινών, νησιωτικών και παραμεθόριων περιοχών. 2. Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας. 3. (...)», σημειώνονται τα εξής: Με αποφάσεις της Ολομελείας του ΣτΕ 2298-2300/1997 κρίθηκε ότι σε περίπτωση κατασκευής μεγάλων τεχνικών έργων μείζονος σημασίας για τη χώρα και την εθνική οικονομία, μπορεί να επιτραπεί από τη Διοίκηση η παριστάμενη ως απολύτως αναγκαία για την εκτέλεση

του έργου μεταφορά συγκεκριμένου μνημείου σε άλλο τόπο από εκείνον στον οποίο βρέθηκε, αναλόγως του είδους και της σημασίας του μνημείου, δοθέντος ότι η κατασκευή έργων της ως άνω εμβέλειας αποτελεί επίσης συνταγματικώς προστατευόμενη αξία. Ειδικότερα, με την απόφαση ΣΤΕ (Ολ) 2300/1997 κρίθηκε ότι οι προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος καθιερώνουν ειδικώς «...το πρώτον, αυξημένη προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, δηλαδή των μνημείων και λοιπών στοιχείων που προέρχονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα και συνθέτουν την ιστορική, καλλιτεχνική και εν γένει πολιτιστική κληρονομία της Χώρας. Η προστασία αυτή περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τη διατήρηση των εν λόγω πολιτιστικών στοιχείων στο διηνεκές. Εξ άλλου, κατά το άρθρο 50 του Κ.Ν. 5351/1932 «Περί αρχαιοτήτων» (π.δ. 9/24.8.1932, ΦΕΚ 275 Α΄) «απαγορεύεται άνευ αδείας του Υπουργού της Παιδείας», (ήδη Πολιτισμού) «ή πλησίον αρχαίων επιχειρήσις έργου δυναμένου να βλάψη αυτά αμέσως ή εμμέσως» (περ. 2) καθώς και «οιαδήποτε εργασία επί κτιρίων ή λειψάνων ή ερειπίων αρχαίων και αν έτι δεν επιφέρει ζημίαν τινά» (περ. 3). Κατά την έννοια των πιο πάνω διατάξεων, και δη των διατάξεων του αρχαιολογικού νόμου, ερμηνευομένων ενόψει των συνταγματικών διατάξεων που ήδη παρατέθηκαν, κατ' αρχήν επιβάλλεται στη Διοίκηση η λήψη παντός μέτρου, κρινομένου αρμοδίως ως προσφόρου, για την προστασίαν των αρχαίων μνημείων, η οποία, κατά περίπτωση, και αναλόγως της φύσης των μνημείων, μπορεί να περιλαμβάνει και τη διατήρησή τους στον τόπο που ευρέθησαν. Σε περίπτωση όμως κατασκευής μεγάλων τεχνικών έργων μείζονος σημασίας για τη Χώρα και την Εθνική Οικονομία, δεν αποκλείεται να επιτραπεί από τη Διοίκηση η παριστάμενη ως αναγκαία για την εκτέλεση του έργου μεταφορά συγκεκριμένου μνημείου σε άλλο τόπο από εκείνον στον οποίο βρέθηκε, αναλόγως του είδους και της σημασίας του μνημείου, δοθέντος ότι η κατασκευή έργων της εν ως άνω εμβέλειας αποτελεί επίσης συνταγματικώς προστατευόμενη αξία (άρθρο 106 παρ. 1 του Συντάγματος). Στην περίπτωση αυτή, όταν δηλαδή για την κατασκευή έργου μείζονος σημασίας για την Εθνική Οικονομία απαιτείται η μετακίνηση αρχαίου μνημείου, στη Διοίκηση (και ειδικότερα στον Υπουργό Πολιτισμού) απόκειται, μετά από εκτίμηση της γνώμης των αρμοδίων τεχνικών οργάνων, όπως είναι κατ' εξοχήν προκειμένου περί αρχαιοτήτων το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, να σταθμίσει την ανάγκη αφενός της κατασκευής του έργου και αφετέρου της μετακίνησης του αρχαίου μνημείου, περαιτέρω δε ενδεχομένως να αποφασίσει αιτιολογημένα και τη μεταφορά του μνημείου σε άλλο κατάλληλο χώρο, υπό όρους και προϋποθέσεις που διασφαλίζουν την αποτροπή βλάβης του και τη διατήρησή του ως στοιχείου της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας...». Τα ανωτέρω δεν έρ-

χονται σε αντίθεση προς τη Διεθνή Σύμβαση των Παρισίων «διά την προστασίαν της Παγκοσμίου Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομίας» η οποία κυρώθηκε με τον ν. 1126/1981, ΦΕΚ 32 τ. Α' (άρθρα 4 και 5 της Σύμβασης), και η οποία, ειδικότερα, επιβάλλει στα Κράτη μέλη να «προσπαθήσουν εν τω μέτρω του δυνατού» «να λάβουν τα κατάλληλα νομικά, επιστημονικά, τεχνικά, διοικητικά και οικονομικά μέτρα δια τον προσδιορισμόν, προστασίαν, συντήρησιν, αξιοποίησιν και επανόρθωσιν της εν λόγω κληρονομίας»), ούτε στο άρθρο 2 της Σύμβασης του Λονδίνου «δια την προστασίαν της Αρχαιολογικής κληρονομίας» η οποία κυρώθηκε με τον ν. 1127/1981 (ΦΕΚ 32 τ. Α'), το οποίο ορίζει ότι: «Με σκοπόν την διασφάλισιν της προστασίας των μη ανακαλυφθέντων εισέτι αντικειμένων και περιοχών όπου κείνται κρυμμένα αρχαιολογικά αντικείμενα, έκαστον συμβαλλόμενον μέρος αναλαμβάνει να λάβη τοιαύτα μέτρα, καθ' όσον είναι δυνατόν ώστε: α) να περιορίση και να προστατεύση θέσεις και περιοχάς αρχαιολογικού ενδιαφέροντος β) να δημιουργήση εφεδρικός ζώνας, δια την διατήρησιν της υλικής μαρτυρίας, η οποία θα αποτελέση αντικείμενον ερεύνης υπό μεταγενέστερων γενεών αρχαιολόγων». Η νομολογία προχώρησε σε αξιολογική κρίση ενόψει της ανάπτυξης των μεγάλων τεχνικών έργων με μείζονα σημασία για τη χώρα και την εθνική οικονομία, προς χάριν της οποίας μπορεί να κάμπτεται η προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος (βλ., εκτενέστερα, για την προβληματική της στάθμισης μεταξύ των αξιών του περιβάλλοντος με άλλα αγαθά, μεταξύ άλλων, Καλλία - Αντωνίου Α., Η αξιολόγηση του αγαθού «περιβάλλον» σε σχέση με τα λοιπά αγαθά στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του ΔΕΚ, ΠερΔικ 1999, σελ. 182 επ., όπου περαιτέρω εκτενείς παραπομπές). Ενόψει αυτών, παρίσταται αιτιολογημένη η προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 5 παρ. 2, δεδομένου ότι ο χαρακτηρισμός μιας επένδυσης ως στρατηγικής σημασίας για τη χώρα και την εθνική οικονομία προς χάριν της οποίας γίνεται εκάστοτε στάθμιση σε σχέση προς το συνταγματικό καθήκον της ανάδειξης και προστασίας των αρχαιοτήτων και άλλων μνημείων θα υπάγεται σε προηγούμενη επεξεργασία από το ΣτΕ κατ' άρθρο 95 παρ. 1 δ) Συντάγματος, συμφώνως και με τις παραδοχές της Διοίκησης. Σημειωτέον, πάντως, ότι, όπως γίνεται δεκτό παγίως κατά τη νομολογία του ΣτΕ, αποτελεί πρωταρχική αποστολή του κράτους η διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος και η φροντίδα για τη χωροταξική αναδιάρθρωση της χώρας, προκειμένου να διασφαλίζονται, μεταξύ των άλλων, ισόρροπες συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων. Στο πλαίσιο αυτό, η επιδιωκόμενη από το Κράτος οικονομική ανάπτυξη κατά το άρθρο 106 του Συντάγματος οφείλει να είναι βιώσιμη, δηλαδή να μην οδηγεί σε εξάντληση των φυσικών πόρων και σε επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης (βλ. και ΣτΕ Ολομ 2638/2009, 2981/2009, κ.

ά., με τις οποίες κρίθηκε ότι τα όργανα του Κράτους οφείλουν, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 24 Σ, ερμηνευόμενης ενόψει και των άρθρων 106 και 22 παρ.1 Σ, να σταθμίζουν και άλλους παράγοντες αναγόμενους στο γενικότερο εθνικό και δημόσιο συμφέρον, όπως είναι εκείνοι που σχετίζονται με τους σκοπούς της οικονομικής ανάπτυξης, της αξιοποίησης του εθνικού πλούτου, της ενίσχυσης της περιφερειακής ανάπτυξης και της εξασφάλισης εργασίας στους πολίτες, δηλαδή, σκοπούς για τους οποίους λαμβάνεται πρόνοια στο Σύνταγμα και, συγκεκριμένως, στα άρθρα 106 και 22 παρ. 1. Η επιδίωξη όμως των σκοπών αυτών και η στάθμιση των προστατευόμενων αντίστοιχων έννομων αγαθών πρέπει να συμπορεύεται προς την υποχρέωση της Πολιτείας να μεριμνά για την προστασία (και) του πολιτιστικού περιβάλλοντος κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται βιώσιμη ανάπτυξη, στην οποία αποβλέπουν τόσο ο συντακτικός όσο και ο κοινοτικός νομοθέτης (ΣτΕ Ολομ 613/2002, πρβλ. επίσης ΣτΕ Ολομ 3478/2000 και 2170/2006).

4. Επί του άρθρου 14 παρ. 1 και 2

Ως προς την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου του προς ψήφιση Νοσχ, σημειώνεται, κατ' αρχάς, ότι πρόκειται για τη «στελέχωση της Γενικής Γραμματείας Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων». Επομένως, πρέπει να διορθωθεί ο τίτλος του άρθρου, δεδομένου ότι πρόκειται για τη Γενική Γραμματεία Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων του ως άνω Υπουργείου, και όχι για τη «Γενική Διεύθυνση», όπως, από παραδρομή, αναγράφεται.

Περαιτέρω, σχετικώς με τις προτεινόμενες μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης του υπηρετούντος προσωπικού του Δημοσίου, των νπδδ και των ο.τ.α α' και β' βαθμού καθώς και των νπιδ των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει στο Δημόσιο είτε κατά πλειοψηφία είτε στο σύνολό του, έχουν διατυπωθεί τα ακόλουθα νομολογιακά συμπεράσματα: Η απόσπαση συνιστά θεσμό του δημοσιοϋπαλληλικού δικαίου, ο οποίος επιφέρει μεταβολή της υπηρεσιακής κατάστασης του υπαλλήλου. Συνίσταται, ειδικότερα, στην προσωρινή, και για ορισμένο χρονικό διάστημα, απομάκρυνση του υπαλλήλου από την υπηρεσιακή μονάδα στην οποία ανήκει η οργανική θέση την οποία κατέχει και στην οποία έχει τοποθετηθεί ή μετατεθεί, και η ανάθεση σε αυτόν καθηκόντων σε άλλη υπηρεσιακή μονάδα. Ο υπάλληλος εξακολουθεί να ανήκει στην υπηρεσιακή μονάδα από την οποία έχει αποσπασθεί. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία απόσπασης καθορίζονται από τον Υπαλληλικό Κώδικα (άρθρο 68) και διάφορες ειδικές διατάξεις (π.χ., ν. 1558/1985 άρθρα 30 § 3 και 32, ν. 1892/1990 άρθρο 87, ν. 2190/1994 άρθρο 32 §§ 1 – 4.

Βλ., επίσης, μεταξύ άλλων, Ε. Σπηλιωτόπουλου – Χ. Χρυσανθάκη, Βασικοί Θεσμοί Δημοσιοϋπαλληλικού Δικαίου, 2007, σελ. 115 επ.. Βλ., επίσης, άρθρο 68 του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.»). Περαιτέρω, η μετάταξη αναλύεται θεωρητικώς σε απόλυση από μία θέση και διορισμό σε ομοίβαθμη θέση άλλης υπηρεσίας της Διοίκησης, η μεταβολή όμως αυτή επέρχεται χωρίς διακοπή της υπαλληλικής ιδιότητας του μετατασσομένου, δεδομένου ότι οι δύο πράξεις συμπίπτουν χρονικώς. Συνεπώς, επί μετατάξεως, όπως στις προτεινόμενες διατάξεις, δεν πρόκειται περί μεταβολής της υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων για τις οποίες υφίσταται η ειδική προστασία του άρθρου 104 παρ. 4 του Συντάγματος, το οποίο επιβάλλει απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου μόνο για την περίπτωση απόλυσης, η οποία συνεπάγεται λύση της υπαλληλικής σχέσης (βλ. ΣτΕ 4237/2005 7μελής, βλ. επίσης ΣτΕ 1236/2008, 1916/2009).

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου ρυθμίζονται θέματα μεταφοράς, μετάταξης ή απόσπασης ειδικών κατηγοριών προσωπικού από φορείς και υπηρεσίες του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα ή των οτα α' και β βαθμού, σε συνιστώμενες με το παρόν οργανικές θέσεις, συναφείς προς αυτές που κατέχουν οι μετατασσόμενοι ή μετακινούμενοι ή αποσπώμενοι. Επισημαίνεται ακόμη ότι οι εν λόγω θέσεις μπορεί να είναι «...οποιασδήποτε κατηγορίας και κλάδου, ανεξαρτήτως της ειδικότητας και της εκπαιδευτικής βαθμίδας του μετατασσομένου, εναπόκειται δε στην ευχέρεια του φορέα η επιλογή της κατά στάθμιση των υπηρεσιακών αναγκών εντός του συγκεκριμένου οργανωτικού πλαισίου του φορέα...» (πρβλ. γνωμοδότηση ΝΣΚ 230/2009).

Πάντως, θα ήταν σκόπιμο να γίνεται με τις προτεινόμενες διατάξεις –ή, ενδεχομένως, με την έκδοση προεδρικού διατάγματος μετά από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού, συμφώνως προς τη διάταξη του άρθρου 43 παρ. 2 εδ. α' Σ.– καθορισμός των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων των υπό στελέχωση διευθύνσεων και τμημάτων, δεδομένου ότι γίνεται γενική αναφορά σε «παρέκκλιση» από τις κείμενες διατάξεις, ως προς τις βάσει των προτεινόμενων διατάξεων περιπτώσεις μεταφοράς και μετάταξης προσωπικού που θα πραγματοποιηθούν (πρβλ. ΣτΕ 1670/2002 με την οποία κρίθηκε ότι η παρεχόμενη με το άρθρο 128 παρ. 1 του ΠΔ 611/1977 δυνατότητα στη Διοίκηση να ρυθμίζει τη διαδικασία και τα όργανα της αξιολόγησης των ουσιαστικών προσόντων του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών είναι ειδική και ορισμένη όταν «...η ευρύτητα της εξουσιοδοτήσεως, εφόσον το περιεχόμενό της είναι ορισμένο, δεν επηρεάζει το κύρος της από συνταγματική άποψη...», βλ., ακόμη, ΣτΕ 1511/2002, ΣτΕ 699/1990, ΤοΣ 1990 σ. 122 επ, 1460/1990 Ολομ., ΤοΣ 1990, σ. 478, ΣτΕ 4025/1998 Ολομ., κ.ά.).

5. Επί των άρθρων 34 παρ. 2, 36, 38, 39 και 54

Από τις σχετικές διατάξεις προκύπτει ότι, καταρχήν, η λειτουργία υδατοδρομίου επιτρέπεται επί κάθε υδάτινης επιφάνειας της επικράτειας, με την επιφύλαξη ειδικώς προβλεπόμενων περιπτώσεων απαγόρευσης σχετικώς. Έτσι, κατά τη διατύπωση του άρθρου 34 παρ. 2 του Νσχ, απαγορεύεται η λειτουργία υδατοδρομίου και η χρήση «υδάτινου πεδίου» σε θαλάσσια περιοχή όταν αυτή έχει καθορισθεί ως αγκυροβόλιο πλοίων ή χρησιμοποιείται για αυτό τον σκοπό, ή εάν σε αυτή διεξάγονται συχνά ασκήσεις των Ενόπλων Δυνάμεων, ή προκαλούνται κίνδυνοι στη ναυσιπλοΐα ή δυσχέρειες στη λειτουργία λιμένων ή λιμενικών εγκαταστάσεων, ή δεν είναι ευνοϊκές οι καιρικές συνθήκες ή η συγκεκριμένη περιοχή βρίσκεται πλησίον λουτρικών εγκαταστάσεων «όπως αυτές ορίζονται από την παράγραφο του άρθρου 1 του π.δ. 23/2000 (Α' 18) (...)». Σχετικώς σημειώνεται ότι, κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του π. δ/τος 23/2000, υπό τον όρο λουτρική εγκατάσταση νοείται ο «κατάλληλα οργανωμένος χώρος του αιγιαλού ή και της παραλίας ή ζώνης λιμένα στον οποίο εισέρχονται με την καταβολή εισιτηρίου (αντιτίμου) άτομα για λήψη λουτρού στην έμπροσθεν αυτού θαλάσσια περιοχή», όπως επίσης ο χώρος «του αιγιαλού ή και της παραλίας ή ζώνης λιμένα ο οποίος παραχωρείται ή εκμισθώνεται από το Δημόσιο ή τους Οργανισμούς Λιμένα ή τα Λιμενικά Ταμεία σε διάφορους φορείς ή επιχειρήσεις (...) για χρήση εκμισθούμενων θαλάσσιων μέσων αναψυχής, τοποθέτηση καθισμάτων ή ανακλιντρων ή μέσων προφύλαξης, από τον ήλιο, των λουομένων ανεξάρτητα αν τα άτομα που εισέρχονται για λήψη λουτρού στην έμπροσθεν αυτού θαλάσσια περιοχή καταβάλλουν ή όχι εισιτήριο». Δεν θεωρείται λουτρική εγκατάσταση ο χώρος αιγιαλού ή και παραλίας, ή ζώνης λιμένα για τον οποίο συντρέχουν μεν οι ως άνω προϋποθέσεις, δεν χαρακτηρίζεται, όμως, ως πολυσύχναστος με σχετική απόφαση επιτροπής συγκροτούμενης από τον Προϊστάμενο της Λιμενικής Αρχής. Επομένως, η χρήση υδατοδρομίου είναι δυνατή πλησίον μη οργανωμένων, ως άνω, χώρων αιγιαλού, παραλίας ή ζώνης λιμένα, όπως επίσης πλησίον οργανωμένων χώρων αιγιαλού ή και παραλίας ή ζώνης λιμένα, υπό την προϋπόθεση ότι οι ανωτέρω χώροι δεν είναι πολυσύχναστοι.

Περαιτέρω, στο άρθρο 54 τίθενται προϋποθέσεις ως προς τη χρήση «υδάτινων πεδίων». Καταρχάς, για λόγους πληρότητας, πρέπει να καταστεί σαφές από τη διάταξη ότι οι τιθέμενες ως άνω προϋποθέσεις αφορούν στη χρήση «υδάτινων πεδίων» κατά τη λειτουργία υδατοδρομίων.

Ακόμη, το στοιχ. α) της παρ. 1 του άρθρου 54 αναφέρεται στην τήρηση των διατάξεων του άρθρου 19 του ν. 1650/1986. Σχετικώς σημειώνεται ότι, συμφώνως προς το άρθρο 19 του ν. 1650/1986, οι περιοχές προστασίας της

φύσης διακρίνονται: σε περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης, στις οποίες απαγορεύεται κάθε δραστηριότητα, σε περιοχές προστασίας της φύσης στις οποίες επιτρέπεται η άσκηση ήπιων ασχολιών και δραστηριοτήτων, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τους σκοπούς προστασίας, σε φυσικά πάρκα στα οποία επιτρέπεται η άσκηση ήπιων ασχολιών και δραστηριοτήτων, οι οποίες προσαρμόζονται στο φυσικό περιβάλλον και την τοπική αρχιτεκτονική, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές προβλέπονται στην πράξη χαρακτηρισμού και το σχετικό σχέδιο διαχείρισης, και τα οποία (πάρκα) περιλαμβάνουν εθνικούς δρυμούς και υγροτόπους διεθνούς σημασίας κατά τη Σύμβαση Ραμσάρ, σε περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών (Ειδικές Ζώνες Διατήρησης, Ζώνες Ειδικής Προστασίας και Καταφύγια Άγριας Ζωής), σε προστατευόμενα τοπία και προστατευόμενους φυσικούς σχηματισμούς.

Παρατηρείται ότι, δεδομένου ότι διά της προτεινόμενης διάταξης του άρθρου 54 παρ. 1 οριοθετούνται περιοχές στις οποίες απαγορεύεται η χρήση υδάτων για τη λειτουργία υδατοδρομίων, επομένως, δεν είναι δυνατή επ' αυτών η συγκεκριμένη ανάπτυξη δραστηριότητας, θα ήταν νομοτεχνικώς αρτιότερο η διάταξη να ενσωματωθεί στο άρθρο 34 παρ. 2, το οποίο ορίζει τις περιοχές στις οποίες απαγορεύεται η λειτουργία υδατοδρομίου. Το κρίσιμο, εξ άλλου, ως προς τις ανωτέρω περιοχές είναι ο καθορισμός του κατά πόσον η εγκατάσταση υδατοδρομίου συνιστά ανεκτή/συμβατή χρήση, καθώς και η λήψη κατάλληλων μέτρων προστασίας, ώστε οι περιοχές αυτές να προστατεύονται επαρκώς από τυχόν ανθρώπινες ενέργειες και επεμβάσεις που προκαλούν αλλοίωση της κατάστασής τους. Προς το παρόν, το σύνολο της εγκατάστασης υδατοδρομίου έχει υπαχθεί στην υποκατηγορία Α2 έργων της 1ης Ομάδας «Εργων χερσαίων και εναέριων μεταφορών» ως προς τις επιπτώσεις του στο περιβάλλον, ήτοι ενδέχεται να προκαλέσει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Ως εκ τούτου απαιτείται διεξαγωγή Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) προκειμένου να επιβάλλονται ειδικοί όροι και περιορισμοί για την προστασία του περιβάλλοντος (βλ. Παράρτημα Ι, α/α 25, της υ.α. 1958, ΦΕΚ Β΄ 21/13.1.2012). Σημειώνεται, πάντως, ότι εκκρεμεί ο χαρακτηρισμός περιοχών προστασίας της φύσης υπό τους όρους του άρθρου 19 του ν. 1650/1986 («Για την προστασία του περιβάλλοντος») –όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 5 του ν. 3937/2011 («Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις»)– όπως και η εκπόνηση και των σχετικών διαχειριστικών σχεδίων (βλ. άρθρο 18 του ν. 1650/1986).

Εκκρεμεί, εξ άλλου, η εκπόνηση εθνικής στρατηγικής για την προστασία και τη διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπως προβλέφθηκε από τον ν. 3983/2011, σε εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17.6.2008.

Ο κίνδυνος της ανυπαρξίας συντονισμού η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ανταγωνισμό για τον χώρο και σε άσκηση πίεσης σε πολύτιμους πόρους έχει ήδη απασχολήσει τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2008 η Επιτροπή δημοσίευσε έγγραφο με τίτλο «Οδικός χάρτης για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό: Επίτευξη κοινών αρχών στην ΕΕ» [COM(2008) 791 τελικό], ενώ το 2010 εξέδωσε ανακοίνωση με τίτλο: «Θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός στην ΕΕ – επιτεύγματα και μελλοντικές εξελίξεις» [COM(2010) 771 τελικό]. Προσφάτως (12.3.2013), η Επιτροπή πρότεινε την έκδοση οδηγίας βάσει της οποίας τα κράτη μέλη πρέπει να χαρτογραφήσουν τις θαλάσσιες δραστηριότητες σε θαλάσσια χωροταξικά σχέδια και να καταστρώσουν στρατηγικές παράκτιας διαχείρισης. Μέσω της δημιουργίας πλαισίου για την αποτελεσματική εφαρμογή του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στα ύδατα της ΕΕ, και για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών των κρατών μελών, προωθείται η βιώσιμη ανάπτυξη των θαλάσσιων και των παράκτιων δραστηριοτήτων και η αειφόρος χρήση των παράκτιων και θαλάσσιων πόρων [COM(2013) 133 τελικό].

Υπό το φως των ανωτέρω, για τη χορήγηση αδειών λειτουργίας υδατοδρομίων, όπως και, γενικότερα, για τον καθορισμό χρήσεων επί υδάτινης επιφάνειας πλησίον παράκτιων περιοχών, πρέπει να εξετάζεται κάθε φορά, πέραν των αναγκαίων για την ασφάλεια δικαιολογητικών, η συμβατότητα της συγκεκριμένης δραστηριότητας με άλλες χρήσεις του συγκεκριμένου χώρου (βλ. άρθρο 39 παρ. 1 του Νσχ). Έτσι, η Διοίκηση οδηγείται στην ορθή επιλογή των περιοχών χωροθέτησης, δεδομένου ότι στα βασικά κριτήρια αξιολόγησης της χωροθέτησης περιλαμβάνονται στοιχεία που εξασφαλίζουν βιώσιμη ανάπτυξη, πράγμα που θα μπορούσε να αναφέρεται ρητώς στις σχετικές διατάξεις του Νσχ.

6. Επί του άρθρου 34

Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του στοιχ. β) χρήζει αντικατάστασης το άρθρο «τα» από το άρθρο «της».

Στην παρ. 5 χρήζει διευκρίνισης εάν η απαλλαγή από τη λήψη άδειας λειτουργίας υδατοδρομίου για την προσθαλάσσωση και αποθαλάσσωση αεροσκαφών νοείται υπό το πλαίσιο του άρθρου 55 (βλ. Αιτιολογική Έκθεση επί του Νσχ, άρθρο 34, σελ. 12).

7. Επί του άρθρου 36

Βάσει της ρύθμισης της παρ. 1, η άδεια λειτουργίας υδατοδρομίου εκδίδεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, και Ναυτιλίας και Αιγαίου. Η υποβολή της

Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) γίνεται στη αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση (βλ. και άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 4014/2011 για έργα και δραστηριότητες της υποκατηγορίας Α2 του άρθρου 1 του ανωτέρω νόμου (όπως είναι –προς το παρόν– η λειτουργία υδατοδρομίου), των οποίων η έγκριση περιβαλλοντικών όρων γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης).

Δεδομένου ότι το σύνολο της διαδικασίας δεν προβλέπει συμμετοχή του Υ.Π.Ε.Κ.Α., θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο, για λόγους αρμοδιότητας και συντονισμού των εφαρμοζόμενων μορφών πολιτικής, να συνυπογράψει την ως άνω απόφαση και ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Εξ άλλου, στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 γίνεται παραπομπή στις προϋποθέσεις της παρ. 4 του άρθρου, ενώ και η ίδια η παρ. 5 ορίζει προϋποθέσεις.

8. Επί του άρθρου 37 παρ. 2

Στο στοιχ. β) της παρ. 2 του άρθρου 37 αναφέρεται, εκ παραδρομής, το άρθρο 40 αντί του ορθού 38.

9. Επί του άρθρου 38 παρ. 1 και 2

Στο στοιχ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 38 αναφέρεται το άρθρο 37 παρ. 4 αντί του ορθού 36 παρ. 4, ενώ στο στοιχ. θ) πρέπει να αναφερθεί το άρθρο 46 αντί του 47 του παρόντος.

Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 ως δικαιολογητικά τα οποία τυχόν δεν εκδίδονται σε άλλο κράτος και κατά τη διαδικασία υποβολής δικαιολογητικών για την έκδοση άδειας λειτουργίας υδατοδρομίου εννοούνται προφανώς τα υπό στοιχ. α) και β) της παρ. 1 του άρθρου.

10. Επί των άρθρων 38 παρ. 3, 40 παρ. 2 και 51

Συμφώνως προς το άρθρο 38 παρ. 3, κατά τη διαδικασία έκδοσης αδειών λειτουργίας υδατοδρομίων, ο Διοικητής Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (Υ.Π.Α.) εγκρίνει τα προγράμματα ασφάλειας υδατοδρομίων που κατατίθενται μαζί με τα λοιπά δικαιολογητικά. Έτσι, προφανώς, το «Τμήμα Παρακολούθησης Εφαρμογής Προτύπων Ασφάλειας Αερολιμένων και Αεροπορικών Εγκαταστάσεων της Διεύθυνσης Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας από έκνομες ενέργειες» δεν θα ασκεί πλέον την προβλεπόμενη στο άρθρο 15δ του π.δ/τος 56/1989, όπως αυτό ισχύει, αρμοδιότητα ως προς την εξέταση και την έγκριση προγραμμάτων ασφάλειας υδατοδρομίων.

Κατά τη διατύπωση του άρθρου 51 παρ. 1 του Νσχ, εξ άλλου, η αρμόδια

διεύθυνση [εννοείται η Διεύθυνση Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας] παραμένει αρμόδια για τη διαπίστωση της εφαρμογής, από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, των προβλεπόμενων στο Εθνικό Πρόγραμμα Ποιοτικού Ελέγχου της Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας μέτρων και διαδικασιών ασφαλείας ως προς τα υδατοδρόμια. Αν και δεν αναφέρεται ρητώς, πιθανώς για την παρακολούθηση της διαδικασίας και της πορείας αποκατάστασης των ευρημάτων των επιθεωρήσεων ασφαλείας αρμόδια να είναι η, συνιστώμενη διά του άρθρου 40, Επιτροπή Υδατοδρομίων. Όσον αφορά στις λοιπές αρμοδιότητες των Τμημάτων της εν λόγω Διεύθυνσης Πολιτικής Αεροπορίας, που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, ανάπτυξη προτύπων ασφαλείας, καθορισμό επιχειρησιακών απαιτήσεων και αποδεκτών πρακτικών για την εφαρμογή μέτρων ασφαλείας λόγω έκνομων ενεργειών, εκπόνηση τεχνικών απαιτήσεων εξοπλισμού και συστημάτων ασφαλείας λόγω έκνομων ενεργειών, σε εφαρμογή της ευρωπαϊκής και διεθνούς εν γένει νομοθεσίας, κατά το άρθρο 51 παρ. 1 του Νσχ, αυτές φαίνεται ότι εξακολουθούν να ισχύουν και να ασκούνται από τα ανωτέρω τμήματα της Διεύθυνσης Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας.

11. Επί του άρθρου 39

Στην παρ. 1 στοιχ. δ) του άρθρου, για λόγους ορθής εφαρμογής της διάταξης, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί εάν υπό τον όρο «διάδρομοι» εννοούνται εν προκειμένω θαλάσσιοι διάδρομοι προσθαλάσωσης και αποθαλάσωσης ή αεροδιάδρομοι.

Στην παρ. 6 στοιχ. α) αντί των άρθρων 42 και 40 αναφέρονται τα άρθρα 43 και 41, αντιστοίχως. Στο στοιχ. β) υποστοιχ. αα) αυτής της παραγράφου αντί του άρθρου 36 αναφέρεται το άρθρο 37. Επίσης, στην ίδια παράγραφο στοιχ. β) υποστοιχ. ββ), για λόγους σαφήνειας, θα ήταν σκόπιμο να προσδιορισθεί το όργανο που εκδίδει την αιτιολογημένη αρνητική πράξη.

Στην παρ. 7 στοιχ. δ) πρέπει να διορθωθεί το αναφερόμενο άρθρο, ενώ στην παρ. 8 πρέπει να αναφερθεί το άρθρο 36 αντί του άρθρου 37.

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 9 πρέπει να τεθούν τα άρθρα 51 και 40 αντί των άρθρων 52 και 41. Περαιτέρω στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 9 πρέπει, για λόγους πληρότητας, να προστεθούν μετά από τις λέξεις «καθώς και» οι λέξεις «ενημέρωσης ως προς».

12. Επί του άρθρου 41

Στην παρ. 1 του άρθρου 41 πρέπει να διορθωθεί η αναφορά στο άρθρο 37. Επίσης, αντί των άρθρων 39 και 40, να τεθούν τα άρθρα 38 και 39.

Στην παρ. 2 δεν προσδιορίζονται τα προσόντα βάσει των οποίων πρόσωπο δύναται να αποκτήσει τη διοίκηση, διαχείριση, λειτουργία ή εκμετάλλευση των υπηρεσιών και υποδομών υδατοδρομίου.

13. Επί του άρθρου 49

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται διευκρίνιση ότι για τη διακυβέρνηση αεροσκάφους ύδατος απαιτείται και η κατοχή «έγκυρου» πτυχίου ή «έγκυρης» άδειας. Για λόγους ορθής εφαρμογής της διάταξης, θα ήταν σκόπιμο ο όρος «έγκυρος» να προσδιορισθεί επακριβώς.

14. Επί του άρθρου 52

Στην παρ. 2 παρέχεται δυνατότητα ανάκλησης της άδειας λειτουργίας υδατοδρομίου μετά από έγγραφη αίτηση του κατόχου άδειας προς την αρμόδια υπηρεσία. Για λόγους ορθής εφαρμογής της διάταξης, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο, διά του παρόντος ή εκδιδόμενης, κατ' εξουσιοδότηση αυτού, κανονιστικής πράξης, να προσδιορισθεί η διαδικασία ανάκλησης σε αυτή την περίπτωση (προθεσμία ενημέρωσης κ.λπ.).

15. Επί του άρθρου 54

Κατά τη διατύπωση του στοιχ. β) της παρ. 1 του άρθρου 54, επιτρέπεται η χρήση «υδάτινων πεδίων» εφόσον «[τ]ο αεροσκάφος δεν προέρχεται ή κατευθύνεται απευθείας εκτός ελληνικής επικράτειας». Επισημαίνεται ότι κατά την παρ. 3 του άρθρου 34 του Νσχ πρώτο εδάφιο επιτρέπεται η πραγματοποίηση απευθείας πτήσεων προς και από χώρες που έχουν κυρώσει και εφαρμόζουν τη Συνθήκη Σένγκεν (Schengen), υπό τις εκεί οριζόμενες προϋποθέσεις.

Επίσης, στο στοιχ. γ) της παρ. 4 του άρθρου 54 αναφέρεται το άρθρο 54 αντί του άρθρου 53.

16. Επί του άρθρου 57

Για λόγους σαφήνειας, θα μπορούσε να προβλεφθεί ρητώς εάν οι κάτοχοι προσωρινών αδειών λειτουργίας υδατοδρομίων υποβάλουν αίτηση για μετατροπή τους σε άδειες λειτουργίας αόριστης διάρκειας, προσκομίζοντας το σύνολο των δικαιολογητικών για την έκδοση άδειας που ορίζονται στα άρθρα 38 και 39 του Νσχ ή ορισμένα εξ αυτών, μετά από επικαιροποίηση (βλ., επί παραδείγματι, στοιχ. ια) παρ. 1 άρθρου 38 ως προς ήδη αδειοδοτημένα περιβαλλοντικώς έργα).

17. Επί του άρθρου 63

Παρατηρείται ότι το δεύτερο εδάφιο της προτεινόμενης διάταξης, κατ' ουσίαν, συνιστά τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 9 του ν. 2971/2001, και όχι «ρύθμιση εφαρμογής» του. Επομένως, θα ήταν σκόπιμο να τροποποιηθούν αναλόγως τόσο η διάταξη όσο και ο τίτλος του άρθρου. Παρατηρείται, περαιτέρω, ότι η διατύπωση «[με κ.υ.α.] δύνανται να ορίζονται και άλλοι φορείς ως φορείς διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα» χρήζει διευκρίνισης, στο μέτρο που η παρ. 9 του άρθρου 1 του ν. 2971/2001 ορίζει τους φορείς διοίκησης και διαχείρισης λιμένα ως δημόσιους, ιδιωτικούς ή μεικτούς.

Αθήνα, 2.4.2013

Οι εισηγήτριες
Αλεξάνδρα Καρέτσου
Επιστημονική Συνεργάτις
Γεωργία Μακροπούλου
Ειδική Επιστημονική Συνεργάτις

Ο προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αν. Καθηγητής του Πανεπιστημίου
Θεσσαλίας

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών